

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2010/11:18

Stenografiska
uppteckningar
2010/11:18

Måndagen den 17 januari

---

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 7 december 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 18 januari 2011

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Klockan är 13.30. Sammanträdet förklaras öppnat. Ni hälsas välkomna till en ny termin i EU-nämnden.

Första statsråd här i år är Anders Borg. Vi hälsar dig och dina medarbetare hjärtligt välkomna hit för information inför det Ekofinmöte som kanske börjar redan i kväll.

I dag har vi inga A-punkter.

Vill statsrådet säga någonting om återrapporten från mötet den 7 december? Och finns det frågor eller reflexioner med anledning av återrapporten som både delats ut och som kommit med posten?

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Lite översiktligt kan man väl säga att förra mötet i vid mening kom att präglas av att eurogruppsländerna då inte gjorde några ytterligare framsteg eller utspel kring hanteringen av krisen, så det blev lite av ett mellanmöte.

Vidare har vi haft det positiva att vi under perioden därefter och efter Europeiska rådets möte faktiskt mer haft stiltje på de finansiella marknaderna. Vi har inte haft några stora orosrörelser i mellandagarna, vilket man kunde vara orolig för. Nu i början av året har det skakat en del, men det har varit mer blandade signaler. Vi har till exempel haft en börs som utvecklats starkt. Å andra sidan har räntedifferenserna ökat. Vi har också sett att Portugal, Spanien och Italien har kunnat göra emissioner.

Förra mötet var alltså lite av ett mellanmöte. Det finns väl viss sannolikhet för att även detta möte i vidare termer blir ett mellanmöte.

På mötet den 7 december kom vi överens om ett administrativt samarbete på skatteområdet. Den förskjutning som har skett i rådet är att Italien allt tydligare framför allt markerar – de säger det inte, men i praktiken är det i riktning mot Schweiz – mot skatteundandragande. Det är en viss förskjutning att italienarna så att säga har sällat sig till dem som velat vara pådrivande i frågan. Nu var Italien det enda landet som hade

en utestående punkt om det här administrativa samarbetet. Det löste man med ett särskilt protokollsuttalande.

Vi hade också en diskussion om det ekonomiska samarbetet som följdes upp i Europeiska rådet. I praktiken byggde den diskussionen på att Sverige och ett par andra länder – Holland och Finland – hävdade att vi nu måste intensifiera arbetet och höja tempot. Man kan väl säga att det blev en viktig signal, men en hel del återstår.

Som vi kommer att se på dagordningen för kommande möte har vi dock en väldigt ambitiös arbetsplan för det kommande ordförandeskapet kring finanspolitiska institutioner och ramverket. Det återkommer vi till.

Vi hade en mycket intensiv diskussion om pensionsreformerna i två avseenden. Vi hade en diskussion om Ungern. Sverige och ett antal andra länder framförde att det är bekymmersamt med det sätt på vilket den ungerska regeringen nu har hanterat sitt premiepensionssparande och den nedtagning av det som man gör. Den andra delen blev den längsta. Jag skulle tro att diskussionen pågick i nästan en och en halv timme utifrån den polske finansministerns argumentation. Han krävde mer långtgående skrivningar för att man skulle beakta den här typen av premiereservpensionssystem.

För att återge stämningen kan man väl säga att inga andra länder än Polen i praktiken deltog i den diskussion som varade i ungefär en timme och femton minuter. Jacek Rostowski, som är en utomordentligt bra och kvalificerad kollega, tärde lite på rådets förtroende, kan man säga.

Bankavgifter diskuterades, men det var inte någonting i de här andra frågorna som var uppseendeväckande. Det var inte heller någonting på arbetslunchen eller arbetsfrukosten som förtjänar att omnämnas här.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Därmed kan vi lägga återrapporten till handlingarna.

Vi går nu över till dagordningen för det kommande mötet och till den första punkten, punkt 4, Föredragning av ordförandeskapets arbetsprogram. Detta är en informationspunkt.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr ordförande! Låt mig understryka att detta inte är en allmän diskussion om Ungern eller den ungerska ekonomiska politiken, utan det rör just ordförandeskapets arbetsprogram.

För att ni ska få bilden klar för er kan jag säga följande. När jag inför decembermötet var här i nämnden påpekade jag att det var väldigt bristande framsteg beträffande ramverket för finanspolitiken. Vi var faktiskt lite oroliga för att arbetstempot var så lågt att man skulle bedöma att risken fanns att vi inte skulle komma fram under våren.

Dock tycks gemensamma ansträngningar från belgarna under nyårshelgerna och faktiskt också från ungrarna och kommissionen samt en konstruktiv syn på detta i parlamentet ha bidragit till att ungrarna nu säger att de har en arbetsplan, att vi ska ha en övergripande diskussion om kommissionens sex olika lagstiftningsförslag och Van Rompuy-rapporten i februari och att vi i bästa fall klarar ett beslut redan i mars. Då finns det en viss marginal för att det är relativt sannolikt att detta klaras till Europeiska rådets möte i juni och att vi därmed fått på plats en ny syn på ett nytt ramverk för stabilitets- och tillväxtpakten för denna

scoreboard, för det förebyggande ramverket för att diskutera obalanser – det här med sanktioner, graden av automatik i det och hur vi ska se på skuldkriterier och allt sådant. Det är väldigt stora dossierer som ligger här.

De diskussioner som förts i EFK så sent som förra veckan antyder väl att det inte är orealistiskt att förklara detta. Det är bättre än jag hade trott. Jag var orolig för att det här är så pass svåra och besvärliga diskussioner att det kan bli svårt att föra det hela framåt. Men de signaler vi får nu är att det på ett antal områden här har gått framåt. Det gäller bland annat det som vi tycker är viktigt, nämligen betydelsen av de inhemska finanspolitiska ramverken och hur man ska tillämpa skuldkriteriet.

Den andra stora punkten i ordförandeskapets program får man väl i praktiken mer betrakta som att pågående arbete vårdas. Det gäller då den europeiska terminen. Den har vi uppe i sin allra första form när kommissionen i dag ska informera oss om sin årliga tillväxtrapport. Det gäller också hur vi ska sätta de nya tillsynsmyndigheterna. Många delar där innehåller väldigt komplicerade tekniska frågor. Detta måste naturligtvis också vårdas under ordförandeskapet. Man ser ut att ha en bra arbetsinriktning här.

I den tredje delen är det faktiskt också från svensk synvinkel en bra inriktning på arbetsprogrammet. Man öppnar för att ge prioritet åt sparandedirektivet respektive energibeskattningen. Sverige har ju länge försökt driva på för att vi ska få ett nytt direktiv när det gäller energibeskattningen och för att detta ska kunna tas i rådet. Nu säger ungrarna att de är beredda att försöka föra den diskussionen vidare och framåt.

Vi ska komma ihåg att det ungerska ordförandeskapet väldigt mycket kommer att präglas av det som inte står i ordförandeskapsprogrammet, bortsett från att vi naturligtvis ska vårda krisen. Det blir diskussioner i eurogruppen om eventuella paket, eventuella förstärkningar och andra sådana saker som givetvis också kommer att prägla detta ordförandeskapshalvår.

Men med huvudinriktningen – att föra arbetet framåt när det gäller finanspolitiken, att vårda genomförandet av det vi håller på med på finansmarknadssidan och också europeiska terminen samt att ge prioritet åt skattesidan – tycker vi att vi kan instämma i prioriteringen i programmet och också stödja det.

Anf. 5 JONAS SJÖSTEDT (V):

Herr ordförande! Jag vill tacka finansministern för rapporten. Jag hade till lite grann när jag läste att man trodde att man skulle få igenom de sex lagstiftningsförslagen under första kvartalet. Det var intressant att här höra att det bedömts som realistiskt. Jag skulle vilja höra vilka av dem som kan innebära svårigheter och varför. Vilka är de stötestenar som diskuteras beträffande de sex olika paketen?

Jag har också en fråga om direktivet på energiområdet: Vilka prioriteringar har den svenska regeringen där?

Anf. 6 ÅSA ROMSON (MP):

Ordförande! Också jag vill tacka finansministern för rapporten. Jag kan hänga på två frågor på Jonas Sjöstedts frågor.

Den ena frågan handlar lite mer specifikt om hur finansministern kommer att engagera sig i diskussionerna om den internationella klimatfinansieringen, om Sverige redan nu har förberett en preliminär ståndpunkt när det gäller den rapport som lades fram alldeles före COP 16-mötet och som, tror jag, ska diskuteras också i miljørådet i mars. Särskilt med tanke på att Finansdepartementets utspel i Sverige, får man väl säga, när det gäller hanteringen av de svenska utsläppskrediterna spelar det in hur man finansiellt ser på klimatbudgeteringen.

Finns det någon anledning att bredda engagemanget från finansministrarna när det gäller känslighetsanalyser avseende klimat- och miljökatastrofer? Vi ser ju att större sådana som sker i andra länder och på andra kontinenter kräver betydande kapital när klimatförändringar väl sker?

Även om risken fortfarande inte är överhängande borde man engagera sig mer i övergripande europeiska ställningstaganden för att underlätta för länder att göra mer känslighetsanalyser när det gäller de åtgärder som kan behöva vidtas och helt enkelt hur mycket resurser som krävs på klimatsidan – om nu detta blev tydligt och klart.

Anf. 7 BO BERNHARDSSON (S):

Jag har en fråga om Portugal och den akuta krisen.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Vi tar upp den under nästa dagordningspunkt.

Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag får säga att jag nog har reagerat ungefär som Jonas Sjöstedt. Det gick ju väldigt trögt i november och december. Huvudtemat i mitt inlägg den 7 december var att det var mycket otillfredsställande att vi inte gjorde framsteg på detta område. Vi återkommer till det när vi diskuterar Portugal.

Ska vi så att säga återställa förtroendet på de finansiella marknaderna är det nog framsteg på flera områden som behövs. Ramverket är ett och krismekanismen ett. Enskilda länders agerande är ytterligare ett. Därför såg det i november och december ut som att det gick väldigt trögt. Från vår sida och från like-minded-länders sida – som Holland, Finland, Danmark och Tyskland – är det klart att det var lite otillfredsställande att den här diskussionen fördes bara om krismekanismer, inte om de ramverk som behövs för att också på lång sikt skapa stabilitet.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Om man vill vara snäll kan man säga att de är grundliga, och man kan göra andra tolkningar. Vad italienarna haft invändningar mot är tolkningen av skuldkriteriet. Det är inte konstigt. De har en mycket hög skuld, så vi förstår digniteten här. Om man fastställer en anpassningsperiod handlar det, även om den blir lång, om relativt stora förskjutningar i finanspolitiken i Italien.

Italien har ordningen att den här EU-lagstiftningen går direkt in i italiensk lagstiftning. I praktiken tror jag att det för dem handlar om att de måste ta på sig ungefär 40 procent över där de ligger. Ska de göra det på 20 år betyder det 2 procent om året i ytterligare överskott. Det är klart att man kan ha respekt för att den typen av beslut – om man ska ta dem på

allvar – bör så att säga föranleda en och annan tanke och att man vrider och vänder lite på det. Det kan man ha respekt för.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Jag tror att de fortsatt är skeptiska och att detta är långt ifrån färdigt. Men jag vill inte ge mig in på tolkningar av italiensk inrikespolitik. Årligt talat begriper jag inte tillräckligt mycket av den för att göra den kopplingen.

Signalerna om detta på de senaste EFK-mötena och från ordförandeskap, belgare och kommission har varit att man nu tror att det här möjligtvis går att föra lite framåt enligt tidsplanen. Det är säkert väldigt komplicerat, och det kommer säkert att så att säga vara darr på mållinjen om vi klarar det här på marsmötet – säkert också tuffa förhandlingar.

Vi har också diskussionen om automatiken i sanktioner. Ni vet att vi gjorde en kompromiss där Frankrike och Tyskland gjorde upp om en viss beslutsordning för sanktionerna. Europaparlamentet har nu skickat en signal om att man har för avsikt att fästa mindre vikt vid Van Rompuy-gruppen och mer vikt vid kommissionens direktivförslag, vilket i praktiken skulle innebära att man går tillbaka till positionen före den fransk-tyska kompromissen, eftersom den lades fast vid Europeiska rådets hantering av Van Rompuy-rapporten. Det tror jag inte fransmännen alldeles nödvändigtvis tycker är en förbättring, men vi andra kanske tycker det. När frågorna sedan kommer tillbaka till rådet är det väl troligt att rådet kommer tillbaka med den kompromiss vi slöt och som fanns till grund för Europeiska rådet.

När det gäller Åsa Romsons frågor om energiskattedirektivet: Sverige har en väldigt utredd position i detta. Det har varit anledningen till att vi drivit det. Vi hade det uppe ordentligt och grundligt senast på vårt eget informella Ekofin, där vi hade en ledande amerikansk ekonom som gjorde en bred presentation av varför koldioxidskatt förmodligen är det effektivaste samhällsekonomiska instrumentet att använda för att klara en klimatomställning. Det är en av de saker som vi anser att energiskattedirektivet bör beakta. Om jag enskilt ska nämna någon punkt som det skulle vara bra för Sverige att driva är det detta.

Finansieringssituationen har vi haft uppe ett par gånger under de senaste mötena. Som ni säkert minns hade vi en återrapport. Fredrik Bystedt på Finansdepartementet leder en arbetsgrupp kring bidragen till den europeiska ansträngningen inför Cancún. Där finns en svårighet. Sverige har nu starkt stöd från andra länder – vid det senaste mötet var det engelsmännen som gjorde en väldigt tydlig markering i vår riktning, men även andra har gjort det >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<. Här har vi en stark konflikt inbyggd i rådet; det är ingen tvekan om det. Vår uppgift är naturligtvis att driva på att detta blir så transparent, tydligt och ambitiöst som möjligt. Men man bör ha i sin förståelse att det finns en växande opposition på den öst- och central-europeiska sidan.

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 5, Uppföljning av Europeiska rådets decem-bermöte. Det är en diskussionspunkt.

2010/11:18

17 januari

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig här understryka att apropå det som låg i förlängningen av Bo Bernhardssons kommande fråga, får jag säga, är det så att mycket av de diskussioner som ni har sett i massmedierna inte har förts i rådet. Det har i massmedierna diskuterats huruvida man redan nu bör bestämma sig för att öka storleken på fonden. Den frågan har ännu inte diskuterats i rådet alls. Det är möjligt att de för en sådan diskussion i eurogruppen i kväll, men vi deltar ju inte där, så det vet inte jag.

De diskussioner som har förts utifrån kommissionens skrivningar om att man ska vidga mekanismens möjligheter att agera, till exempel genom att man i förväg köper statsobligationer, har inte heller förts i rådet. I massmedierna har vi i förra veckan haft både Christine Lagarde och Wolfgang Schäuble ute. Om man bara recenserar lite övergripande utan att gå in på detaljer har de talat om att det behövs en bred sammanhängande uppsättning av åtgärder för att säkra det här. Det handlar om dels storleken, inriktningen och strukturen på fonden, dels om det behöver diskuteras program för ytterligare länder eller inte. Vi ska komma ihåg att alla länder har sagt – nu tycks det vara normen – att de inte behöver några program. Både Spanien och Portugal har varit väldigt tydliga med att de inte anser sig behöva några program.

Den tredje punkten har varit om man samtidigt ska göra ytterligare framsteg kring ramverken med utfästelser om att finanspolitiken framåt ska vara stram och om det eventuellt också ska föras någon diskussion om att finanspolitiken i enskilda länder behöver struktureras upp. De diskussionerna har ännu inte förts i en strukturerad form i rådet. Det beror på att man från flera av de stora medlemsländerna och från eurogruppens sida anser att det tekniska förberedelsearbetet ännu inte är så långt kommet att det är meningsfullt att föra politiska diskussioner kring detta. Det är naturligtvis en svår fråga. Skapar man förväntningar på marknaden om att man börjar bli färdig blir det väldigt upphetsat och allt fokus hamnar på ett enskilt möte. Det är nog klokt att inte skapa de förväntningarna förrän man är säker på att man faktiskt kan leverera. Annars riskerar man att få mindre effekt av ett samlat paket.

Nu har det i diskussionerna under veckan, i de offentliga kommentarer Schäuble och Lagarde gjort, öppnats för att man bör sikta på att få detta på plats till marsmötet. Det är det som Europeiska rådet sagt. Jag såg att Schäuble också hade öppnat för att – det har sedan hävdats att det är ett missförstånd – Europeiska rådets möte redan den 4 februari eventuellt också skulle kunna hantera frågorna.

Detta har som sagt inte diskuterats i Ekofin. Det kommer med stor sannolikhet inte att diskuteras på Ekofin den här gången. Jag tror inte heller att det står på eurogruppens dagordning att diskutera dessa frågor. Om det sedan sker andra diskussioner kring detta må vara osagt, men attityden just nu är att man inte vill föra upp det här till politisk nivå förrän man är säker på att det tekniska arbetet är så långt drivet att man är relativt säker på att överlevera snarare än att få en besvikelse på marknadsreaktionerna. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Om man ska referera mer till massmedierna har det också hävdats att Tyskland och Frankrike vill ha ett paket åt Portugal vare sig portugiserna vill det eller inte. Delar finansministern uppfattningen att man vill trycka på för att få igenom det så fort som möjligt?

Anf. 13 BO BERNHARDSSON (S):

Nu gick det bättre än förväntat förra veckan när portugiserna skulle omsätta sina lån. Men det var inte självklart att det skulle hamna där. Det fanns, och finns fortfarande, en beredskap för ett betydligt mer akut händelseförlopp. Vi har fått en respit, men det innebär inte att vi inte måste vara förberedda på att ett värre perspektiv kan bli verklighet.

När vi diskuterade Irland hade vi argument för att ingå i det stödpaketet. Jag upprepar inte de argumenten. Anders Borg och regeringen lutade då ganska tungt, om jag uppfattade det rätt, åt att det här gällde Irland. Om det blir aktuellt att gå in med stödpaket för Portugal och kanske sedan Spanien är vi inte med. Jag uppfattade att det lutade åt en sådan position. Alldeles klart var att vi skulle bedöma varje fall för sig.

Det är bättre att vi börjar den diskussionen innan vi sitter och ska ta ställning. Hur ser Anders Borg och regeringen på det här i dag, om det skulle komma till ett ställningstagande när det gäller Portugal och svenskt engagemang?

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag börjar med Jonas Sjöstedts fråga om Portugal och går sedan in på Bo Bernhardssons mer raka frågeställning.

Det har i dessa diskussioner förekommit medieuppgifter och även direkta kommentarer som antyder att man anser att Portugal är i en situation där de har behov av att få någon typ av stöd som gör att de inte är beroende av marknadsfinansiering.

Det handlar naturligtvis lite om att väga av det här. Krisen är bara delvis "systemisk". Den har att göra med funktionssättet för hela den europeiska ekonomin, och det är det greker, portugiser och spanjorer själva säger. Deras ord för att säga att de inte har något ansvar är att det är en systembaserad kris och att det inte är de enskilda ländernas bristande ekonomisk-politiska ansvar som är nyckeln.

Ser man det som en systemfråga minskar man naturligtvis riskerna i systemet om man gör paket för olika länder. Lika uppenbart är att varje land har ett ansvar för sig. Portugiserna har byggt upp en extrem upplåning. De har mycket stora bytesbalansunderskott och bekymmer med sina offentliga finanser, och samma sak gäller för Spanien.

När det gäller diskussionen med Irland är det svårt att veta vad som är medieuppgifter och inte. Den sits vi var i innebar att irländarna kom och sade att de ansåg att de ville ha ett paket och att de själva hade lagt fram finanspolitiken på det här sättet, och då skulle man klara av detta med bankerna respektive offentliga finanser. Då fanns det rätt goda grunder för hur ett paket skulle se ut.

Jag är inte säker på att diskussionerna kring Portugal är lika långt gångna. Det var också väldigt uppenbart att bankerna i Irland var utomordentligt illa ute. Det var en mycket akut situation. Portugiserna har själva vandrat mycket fram och tillbaka. Premiärministern Sócrates är

väldigt tydlig med att han anser att de inte behöver ett paket och att de har gjort det som krävs. Igen tycker jag att vår uppgift är att på något sätt visa respekt för deras egna demokratiska både rättigheter och ansvar. De måste få föra den diskussionen själva.

Min första utgångspunkt i svaret på Bo Bernhardssons fråga är att vi inte har fått någon förfrågan från Portugal. Snarast har vi tvärtom en situation där portugiserna säger att de inte har för avsikt att begära stöd och så vidare.

Om man för diskussionen fram och tillbaka kring hur vi tänkte med Irland – ”vi” i meningen de partier som valde att stödja detta och också regeringen: Det var viktigt för stabiliteten i Sverige. Vi hade en situation där vi såg kraftigt stigande, närmast exponentiellt stigande räntedifferenser under en period, i oktober och november, när det som ni säkert minns gick upp väldigt kraftigt på Irland. Det blev en systemkris. Vi har ännu inte riktigt sett att vi har en sådan situation. Nu har vi snarast haft stark börsutveckling och starka signaler från världsekonomin samt vissa regionala bekymmer. Det är en sak. I vilken utsträckning ska man se detta som att specifikt den portugisiska eller spanska – eller vilket land det nu rör – är avgörande för att återhämtningen och psykologin i det ska fungera?

Sedan gäller det naturligtvis också att diskutera vad vi har för kopplingar till Irland. Hur mycket påverkar det svensk ekonomi och svenskt finansväsen om vi är med eller inte, och vilken möjlighet finns att förankra dessa hos allmänheten?

När vi hade denna diskussion, både här i salen och i telefon, framstod det för mig som att det fanns ett antal partier som var beredda att överväga Irland men som definitivt hade svårare med att gå vidare med ytterligare länder. Det gjorde att jag i samband med detta sade att Sverige tar ställning från fall till fall, att vi inte stängde dörren men bedömde att det var mindre sannolikt att Sverige skulle delta i ytterligare räddningspaket. Som jag förstod det var det till exempel för Miljöpartiet väldigt centralt för att stödja ett paket för Irland att vi skickade en signal om att det inte fanns någon automatik, att vi skulle pröva det från fall till fall och att vår bedömning då var att det var mindre sannolikt att vi skulle delta i ett senare fall.

Man kan lägga till många andra kriterier och värdera vad regeringarna i de här länderna vidtagit för åtgärder. Har de varit tillräckligt ansvarsfulla? Så här i efterhand får man väl säga att det var tydligt att irländarna hade väldigt höga ambitioner och att det också har vidtagits en del kloka åtgärder. Det kan man naturligtvis även säga om andra länder, men jag är inte riktigt säker på detta. Om det är ett snirkligt, inte alldeles logiskt och stringent resonemang är det nog delvis därför att det är en komplex materia. Vår samlade bedömning är nog densamma som vi hade och som vi förankrade i EU-nämnden, att det inte finns någon automatik för Sverige att ta ställning. Vi stänger inte dörren, utan det provas från fall till fall, men det är mindre sannolikt att Sverige i det här läget – nu finns det ingen förfrågan, så vi behöver inte förhålla oss till det ännu – anser att vi kan nå en så bred och allmän förankring att det är möjligt att gå vidare med ytterligare paket. Men det är naturligtvis en viktig punkt att diskutera i nämnden för att höra hur de olika partierna tänker.

Anf. 15 BO BERNHARDSSON (S):

Att jag ställer frågan beror naturligtvis på att även om det inte föreligger en framställan ligger frågan på bordet. Det kan vara bättre att man tänker efter innan den akuta processen drar i gång, för då går det som vi vet väldigt fort. Jag vill hålla det lite aktuellt av det skälet.

Jag har en annan fråga. Det finns förslag om och diskuteras att fonden som ska vara en del av den permanenta krismekanismen delvis ska finansieras med en bankskatt. Den här mekanismen och fonden är till för euro-länderna. Det är kanske en lite teknisk fråga, men hur gör man med avgränsningarna om vi tänker oss att det ska tas ut en bankskatt? Bankerna är naturligtvis verksamma över gränserna, även över eurozongränsen.

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är klokt av Bo Bernhardsson att ta upp den här frågan. Det är uppenbart att det är bra att vi stämmer av bilden. Den portugisiska regeringen säger att de inte behöver något program, men samtidigt kan vi alla förstå att frågan är aktuell, givet vad som skrivs i massmedierna. Även för regeringen är det viktigt att få höra de olika partiernas bedömning i EU-nämnden. En av utgångspunkterna är ju att vi måste föra detta framåt, men det ska alltid göras i bred förankring.

I dag ser jag ingen anledning att revidera den ståndpunkt som vi förankrade i EU-nämnden inför det irländska beslutet, det vill säga med de komponenter som då fanns med, alltså att vi inte har något lagstiftat krav om att gå med utan gör en prövning från fall till fall. Vi gjorde bedömningen att vi ville gå med när det gällde Irland. Den samlade bedömningen är väl att det är mindre sannolikt att vi går vidare med ytterligare paket, givet att vi har gjort Island, Lettland och Irland. Det är naturligtvis viktigt att vi här för bra diskussioner om detta.

Precis som Bo Bernhardsson antydde kan det senare komma lägen där situationen är akut och besvärlig, men jag uppfattar inte att vi befinner oss där ännu. Det kan dock ändra sig fort, och man ska vara väldigt ödmjuk där.

Vi har inte fått någon klar bild av hur fonden ska finansieras och struktureras. Vi har skrivit ett brev till Jean-Claude Juncker och anmält att vi vill vara med i förberedelsearbetet även om vi inte är ett euroland. Danmark och Storbritannien har skrivit liknande brev. Så snart arbetet kommer i gång får vi bättre insyn i hur olika alternativ prövas.

Jag kan förstå hur tanken uppkommer att man ska låta bankerna betala för detta. Det måste ju vara en av de rimligaste utgångspunkterna. Det hänger samman med att man lägger betalningsansvaret på en sektor som ofta har ett stort delansvar.

Vi har inte sett några konkreta förslag än, och arbetsgruppens arbete har inte kommit i gång. Vi skickade i förra veckan brevet till Jean-Claude Juncker för att anmäla svenskt intresse. Den frågan kommer vi alltså att behöva återkomma till i EU-nämnden.

Anf. 17 BO BERNHARDSSON (S):

Jag bygger detta på ett TT-telegram, där det fanns uppgifter om att frågan skulle bli föremål för diskussion vid ”nästa veckas möte i Eurogruppen”. Man preciserade till och med att det ska tas ut en skatt om

0,2 procent av bankernas tillgångar. Det var därför jag tog upp den här frågan.

Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi har inte sett något sådant förslag.

Vad mina tjänstemän säger är att det finns ett eventuellt pm som har cirkulerats i någon del av eurogruppen. Det är därifrån de här läckorna kan komma. Vi har inte sett detta pm, och det har inte beretts i den arbetsgrupp som ska tillsättas och som vi har bett att få vara med i.

Anf. 19 BO BERNHARDSSON (S):

Det är i så fall rätt intressant att få veta vilken principiell synpunkt regeringen har på detta. Ska man ha en bankskatt? Bankerna verkar ju över gränserna, medan den här mekanismen handlar mest om euroländerna. Det kan bli lite tekniskt komplicerat.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Vi får väl ta det när det kommer.

Anf. 21 ÅSA ROMSON (MP):

Min fråga gäller inte detta om bankerna. Denna framställan om att man vill delta i arbetet med fonden trots att man inte är ett euroland, vilket huvudsyfte har regeringen med den?

Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag ska kort försöka svara på Bo Bernhardssons fråga. Det är ju flera olika komponenter i detta. Vi har tidigare diskuterat huruvida vi ska ha extraskatt på banksektorn för transaktioner – FAT, financial activity tax. Vi har själva en stabilitetsavgift och tycker att det är en bra idé, och vi vill inte utesluta att man eventuellt lägger extraskatter på banksektorn. Men precis som Bo Bernhardsson påpekar finns det en ytterligare komplikation i och med att detta är ett eurolandsprojekt. I praktiken skulle man då eventuellt beskatta verksamheter vars intäkter och kostnader ligger över hela området, och det krävs då en del tekniskt arbete för att hävda att detta bara påverkar euroområdet.

Vi har dock som sagt inte sett något förslag, och arbetsgruppen har inte kommit i gång än. Vi måste i så fall se vad det är man diskuterar innan vi kan förhålla oss till det.

Vi, engelsmännen och danskarna är inte medlemmar i euroområdet. Vi tycker ändå att vi har en teknisk kompetens och ett intresse av att lösningarna fungerar bra. Därför har vi alla tre skrivit till Juncker och sagt att vi gärna deltar i förberedelsearbetet på den tekniska tjänstemannasidan.

Av mina medarbetare får jag nu höra att efter att vi gjorde detta har i princip alla andra länder också anmält att de vill vara med i förberedelsearbetet.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag detta med att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta diskussionerna.

Vi går vidare till punkt 6, Genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten. Det är en beslutspunkt och det gäller Malta.

2010/11:18
17 januari

Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag har inget att tillägga. Vi har inga invändningar mot de rekommendationer som finns.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor eller synpunkter? Nej. Då finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Punkt 7, Införandet av euron i Estland. Det är en informationspunkt.

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är som sagt en informationspunkt. Jag ska också ta del av den information som esterna ger. Jag tror inte att jag behöver tillägga något nu.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för den informationen och går vidare till punkt 8, Den årliga tillväxtöversikten. Det är en diskussionspunkt. Dokumentet har sänts ut till nämndens ledamöter.

Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (M):

Detta är första gången kommissionen publicerar en sådan här årlig tillväxtrapport, annual growth survey. Tanken är att detta ska vara ett startskott för den europeiska terminen. Det är en informationspunkt. Rådet kommer att få information från kommissionen om hur rapporten ser ut. Sedan ska vi ha ett utkast till rådsställningstagande den 15 februari, som vi då ska diskutera och ta beslut om. Sedan ska rådsrapporten antas i mars inför Europeiska rådets möte den 24–25 mars. Även andra rådsformationer ska behandla rapporten. Detta ska sedan ligga till grund för den värdering av den ekonomiska politiken som vi vet ska göras inför den här terminen. Det vill säga att när vi har lagt fram vår vårproposition kommer den att gå in till kommissionen och utgöra en del av detta arbete. Det handlar om att få en mer framåtblickande process när det gäller finanspolitiken.

Det finns tio konkreta förslag i tre huvudblock. Vi har inga starka invändningar mot dem. De är ju i det här läget inte helt skarpa.

Första blocket säger att vi ska ha en finanspolitisk konsolidering, att det är viktigt att vi ska bromsa skuldtutvecklingen och att det bör vara framgångsrik implementering. Det tycker vi från svensk sida givetvis är bra.

Det andra blocket rör arbetsmarknadsreformer. Kommissionen pekar på att vi ska försöka förhindra utslagning på arbetsmarknaden och långsiktigt höja arbetskraftsdeltagandet. Det är naturligtvis en inriktning på arbetet som är helt rimlig för svensk del.

Det tredje blocket rör tillväxtfrämjande åtgärder. Vi kommer att trycka på att det är viktigt att man betonar fri och öppen handel inom och i unionen.

Detta är en informationspunkt. Den kommer tillbaka till EU-nämnden vid åtminstone två tillfällen från min sida och sedan också från statsministerns och förmodligen också andra statsråds sida inför besluten i mars.

Anf. 29 JONAS SJÖSTEDT (V):

Vi är av principiella skäl emot att vi som icke-euroland ska omfattas av detta. Det är ju en känd stånpunkt. Jag tänker inte gå in på de olika delarna i detalj. Jag vänder mig emot att EU-kommissionen, som i grunden är ett tjänstemannaorgan som inte får ta instruktioner av folkvalda, blir ett slags recensent av och kanske överdomare över de nationella demokratiernas finanspolitik.

Detta med arbetsmarknaden är intressant. Tror finansministern att det kommer att sluta med att kommissionen kommer att gå in i detalj och uppmana länder att ändra på hur man har sin lönebildning eller på ersättningsnivåerna i olika ersättningssystem? Kommer den typen av diskussion att komma upp i den här processen?

Anf. 30 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Jag blev lite osäker här: Är detta en punkt som vi kan anmäla avvikande mening om, eller är det bara information?

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Anders Borg säger att detta är en diskussion som kan leda fram till att länderna intar stånpunkter. Vår bedömning är att man kan anmäla avvikande mening här.

Anf. 32 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Vi förstår logiken med de här åtgärderna för tillväxtökning, men när det gäller det som nämns på s. 4 vill vi inte se någon utökning av kapitalet i EFSF, alltså stabilitetsfaciliteten, för det innebär att Sverige kan komma att skjuta till kapital utan att kunna styra över vad det ska gå till. Här anmäler vi avvikande mening.

Jag vill också gå in på de enskilda punkterna. Under varje punkt ligger det underpunkter. Avsnitt 1 handlar om makroekonomiska krav, och specifikt punkt 1 handlar om fiskala åtgärder. Vi anser att de fyra underpunkterna under punkt 1 ska bestämmas nationellt. Underpunkt 1 handlar om statliga utgifter. Underpunkt 2 gäller utgiftspolitik, underpunkt 3 handlar om minskning av statsskulden och underpunkt 4 handlar om skatter. Jag vill understryka att detta vill vi ska hanteras nationellt.

Jag går vidare till punkt 2. Den handlar om makroekonomiska obalanser. I underpunkt 1 föreslås att man ska ställa krav på lönesystemet. Där vill vi anmäla avvikande mening. Vi förespråkar den svenska modellen och vill inte ha någon politisk inblandning i lönesättningen och inga lagstadgade minimilöner. När det gäller underpunkt 2 vill jag också anmäla avvikande mening. Där vill kommissionen gå in och ställa krav på medlemsländerna när det gäller vilka sektorer man ska underlätta för eller stödja för att få i gång tillväxt. Vi vill att länderna själva ska bestämma över detta.

Under punkt 4 finns det några underpunkter som vi också har avvikande mening om. Underpunkt 1 handlar om var man ska lägga skattestryck. Det är en fråga som absolut ska bestämmas av medlemsstaterna själva. I underpunkt 2 sammanfattas deltidsarbete, barnomsorg och skatter. Där har vi också avvikande mening. Detta är sådant som medlemsstaterna själva måste få avgöra utifrån vad som passar dem själva. I olika länder har man olika syn på hur länge barn ska vara på dagis, hur man ser

på andelen deltidsarbetande, hur de enskilda ordnar sitt familjeliv och försörjningen för familjen. Det måste vi visa respekt för.

Jag går vidare till punkt 5. Där anmäler vi avvikande mening om underpunkt 1. Lämplig ålder att gå i pension – det handlar ju om pensions-systemet – är också bundet till de nationella medborgarnas syn på hur länge man ska arbeta. Detta är också bundet till hälso- och sjukvårdsfrågor, som är nationella. Underpunkt 3 har jag ingen avvikande mening om men däremot en synpunkt på. Det handlar om tilläggpensioner och statlig pension. Vi tycker att det måste finnas en balans mellan de två systemen, så att inte arbetstagarna riskerar sina framtida pensioner genom olika aktiefonder och dylikt. En säkerhet där vill vi stödja.

Punkt 7 ska jag sammanfatta. Det handlar om säkerhet och trygghet på arbetsmarknaden. Vi anmäler avvikande mening om underpunkt 1 under den punkten. Hur säkra tillsvidareanställningar och visstidsanställningar ska vara ska bestämmas av medlemsstaterna och inte överstatligt. I Sverige bestäms det i samråd med arbetsmarknadens parter, och det tycker vi fungerar bra.

Om punkt 8, underpunkt 3, för vi fram en synpunkt. Vid en ytterligare harmonisering av e-handel bör Sverige försäkra sig om att skyddet i vår konsumentlagstiftning inte försämras. Underpunkt 6 handlar om gränsöverskridande handel. Där vill vi anmäla avvikande mening. Vi vill inte se någon form av harmonisering av skatter genom EU:s försorg. Eventuella dubbelbeskattningsproblem anser vi ska lösas bilateralt.

Punkt 9 sammanfattar jag. Det handlar om privata investeringar och riskkapital. Till underpunkt 2 anmäler vi avvikande mening, eftersom vi inte vill ha någon harmonisering av skatter genom EU:s försorg.

Därmed låter jag nöja mig.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig påpeka för Jonas Sjöstedt och Margareta Sandstedt att detta är en informationspunkt på rådet. Möjligtvis kommer det att vara några inlägg på ett bredare tema. Sedan blir det rådsslutsatser som ska komma tillbaka i februari och slutgiltigt mer skarpt i mars.

Detta är som en samlad utgångspunkt från kommissionens sida för att kunna värdera de olika ländernas finanspolitik. Det handlar om att värdera och att ge råd.

Alla beslut på alla dessa punkter ligger i praktiken i varje parlaments hägn. Alla de saker som nämndes av Margareta Sandstedt är frågor som beslutas antingen av Sveriges riksdag eller av arbetsmarknadens parter. Inte i något fall handlar det, såvitt jag kan bedöma, om till exempel vilken form av förskola vi ska erbjuda barn eller vilken tid det handlar om. Såvitt jag förstår finns det inte ett enda beslut där som fattas av någon annan än Sveriges riksdag.

Men om kommissionen gör bedömningen att till exempel kvinnligt förvärvsarbete underlättas av att man har god tillgång till förskolor av god kvalitet och till låg kostnad, då är det rimligt att kommissionen säger att det är deras bedömning. Men sedan är det upp till oss att värdera det.

Låt mig påpeka att eftersom det rör sig om så många krav är det klart att om man är socialdemokrat, moderat, folkpartist, sverigedemokrat, vänsterpartist eller miljöpartist kan man väga ihop de olika kraven på väldigt olika sätt och landa på väldigt olika delar av vad vi normalt skulle

kalla en höger–vänster-skala. Detta är ju inte något partipolitiskt program som en del av Sveriges riksdag tycker det ena eller det andra om, utan det handlar om en bred palett av åtgärder. Där skulle man, om man som till exempel Jonas Sjöstedt tycker om offentlig sektor, kunna hävda att detta med barnomsorg är en viktig del av reformagendan, och där skulle man, om man som kanske några på allianssidan tycker att skatter är viktiga, kunna hävda detta.

Det handlar mer om ett ramverk för en diskussion kring den breda tillväxtpolitiken än skarpa rekommendationer och definitivt inte beslutande rekommendationer, utan på alla dessa punkter ligger besluten hos Sveriges riksdag.

Anf. 34 FREDRICK FEDERLEY (C):

Tack, finansministern!

Nämnden var i Bryssel i förra veckan och hade möjlighet att få rapporten rykande färsk när den kom och också där föra en diskussion, så för dem av oss som var med på den resan tror jag att det står lite klarare vad det handlar om.

Men jag har en fundering – om det är en fråga eller ett påstående jag kommer med får finansministern avgöra.

Någonstans skulle väl detta kunna bli ett viktigt verktyg för oss inom unionen att känna en större tilltro till varandra och de siffror som vi redovisar. På något sätt känns det som om kommissionen försöker hitta ett verktyg för att vi ska kunna diskutera utifrån samma plattform – därmed inte sagt att kommissionen, i vart fall inte i detta skede, är ute efter att detaljreglera våra liv och så vidare, utan man försöker hitta ett sätt för oss att diskutera på samma sätt, med samma siffror och inom samma ramar, så att vi bättre förstår varandra.

Det tror jag kan vara nödvändigt, när vi senaste året har sett att det ena landet efter det andra har hanterat sina siffror lite vidlyftigt, om vi ska ta i i underkant. Jag tror att det kan vara en bra plattform för att föra en fortsatt diskussion som kan öka förtroendet mellan länderna så att vi kanske får en mer stringent ekonomisk diskussion tvärs igenom Europa.

Finansministern får avgöra om det var en fråga eller en kommentar.

Anf. 35 BO BERNHARDSSON (S):

Det är klart att man kan säga att detta är frågor som i väsentliga delar beslutas av de nationella parlamenten och att man därför kanske inte behöver lägga så stor kraft på dem. Men kommissionen har ändå tyckt och lagt fram ett dokument. Då finns det skäl att ha åsikter om det.

Jag vill bara avisera att även om vi inte lägger fram några sådana detaljerade åsikter i dag skulle jag bli förvånad om vi inte kommer att göra det. Vi kommer att behandla detta vid flera tillfällen, och då kommer vi att redovisa strategiska synpunkter på dokumentet.

Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (M):

Alla partier kommer att kunna ha synpunkter på olika tyngdpunkter i ett brett dokument kring allmän tillväxt – det tror jag gäller även från regeringens sida. Det enda som är viktigt att komma ihåg är att det är ett allmänt ramverk för en diskussion – inte specifika lagstiftningsdirektiv som Sverige så att säga ska implementera.

Det är klart att Fredrick Federleys perspektiv på detta är detsamma som jag har: Man ska se detta som en tankesamt, ett verktyg för att få ordning på en diskussion. Vi har inte haft en tillfredsställande implementering på Lissabonsidan, utan det har varit väldigt mycket diskussioner men relativt begränsade framsteg. Europa har ett långsiktigt tillväxtproblem.

Vad krisen har belyst är att obalanser i ett visst land inte är det landets nationella angelägenhet, eftersom obalanser ackumulerar sig, och när tillräckligt många länder har haft tillräckligt stora obalanser är det helt plötsligt ett systemproblem för Europa. Därför måste vi förstärka övervakningen av och förståelsen för hur den ekonomiska politiken bedrivs i delar av unionen.

Detta är ett av svaren på att vi – inom ramen för att vi respekterar att detta landar i en budgetproposition som beslutas i Sveriges riksdag i september – nu har en europeisk termin där det sker diskussioner vid olika tidpunkter. För att vi ska upprätthålla detta att alla länder behandlas lika och att det finns någon typ av objektivitet utifrån vilka kriterier kommissionen tar ställning måste vi ha någon typ av redovisning för det. Detta är väl en del av den utgångspunkten.

Anf. 37 JONAS SJÖSTEDT (V):

Även Vänsterpartiet anmäler avvikande mening på den här punkten utifrån det mer principiella resonemang som jag förde fram förut. Jag tycker inte att vi som icke-euroland ska ingå i ett system där EU-kommissionen ger sig in i detaljer i vår finanspolitik.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Jag vill understryka att vi kommer tillbaka till denna fråga. Huruvida det blir en ren informationsfråga på rådet eller om det också kommer att innebära en viss diskussion om inriktningen av arbetet får vi väl se i återsrapporten.

Då har vi avvikande mening från Vänsterpartiet som Jonas Sjöstedt har redovisat.

Vi har också avvikande mening som Margareta Sandstedt har redovisat för Sverigedemokraterna. Den går ut mycket på att Sverigedemokraterna tycker att texten är alltför långtgående. De betonar nationellt beslutsfattande och att många av de här frågorna ska bestämmas av medlemsstaterna själva i större utsträckning och inte ska styras av EU-kommissionen eller de andra EU-länderna. Är det riktigt uppfattat? Ja, det är det tydligen.

Då finner jag som sagt att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg.

Vi går vidare till punkt 9, Översyn av utkasten till nationella reformprogram. Det är en informationspunkt.

Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag nämnde inte under förra punkten: Givet att det är första gången vi har den här europeiska terminen, att vi har dessa många förslag på väg fram och att vi vill göra det i första omgången är det väl också rimligt att vi inför hanteringen i Ekofin återkommer till finansutskottet. Om det ska

ske i februari eller i mars får vi väl väga av utifrån hur processen framåt ser ut. Men det bör även där ske en beredning, så att vi återkommer till EU-nämnden därefter.

Allmänna riktlinjer för ekonomisk politik diskuterar vi i KEP. Jag vill påpeka att vi har hållit på i 15 år med att få fram riktlinjer för den ekonomiska politiken, så det är inget nytt. Det handlar mer om när de kommer och vid vilken tidpunkt de kommer.

KEP-diskussionen tror jag kommer att gå förbi väldigt snabbt och enkelt, eftersom alla numera framåt kommer att fokusera på den årliga tillväxtrapporten. För svensk del tycker jag inte att det finns mycket att tillägga här.

Vi kommer att lägga fram vårt handlingsprogram i april. Det kommer i riksdagen att heta vårpropositionen, och det är den som sedan ligger till grund för diskussionerna inom kommissionen.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 10, På väg mot en inre marknadsakt. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi har här kommissionens förslag kring en *Single Market Act* för diskussion. Det är 20 år sedan vi hade *Single Market*, och nu har man haft ett antal förslag ute på remiss bland medlemsländerna. Den ska fortgå fram till slutet av februari. I Sverige har vi initierat en bred process med myndigheter och andra för att få fram ett ställningstagande.

En grundutgångspunkt för Sverige är att vi ska värna fri handel. Den uppfattningen tror jag att vi alla delar. När det gäller skatteområdet är det viktigt att arbetet sker utifrån vår utgångspunkt att vi ska bevara skattepolitiken som ett i allt väsentligt nationellt beslutandeområde.

Jag tror att det inte heller på den här punkten blir någon intensiv diskussion, utan diskussionen i rådet kommer nog att förlöpa relativt smärtfritt.

Anf. 42 ÅSA ROMSON (MP):

Jag har en fråga och en eventuell anmälan av avvikande mening.

Frågan gäller hur den svenska remissrundan går, om det har kommit in något och om finansministern kan spegla något om vad olika aktörer i Sverige tycker.

Den avvikande meningen är möjligen att upprepa vad vi tidigare har sagt, att vi är oroliga för att man drar in konsumentpolitiken i en alltmer harmoniserad politik. Det ser vi som olyckligt och inte till gagn för de svenska konsumenterna.

Anf. 43 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag har två synpunkter.

När det gäller skattepolitiken är vi helt överens. Det kommer säkert flera olika framstötningar från både EU-parlamentet och kommissionen under det kommande året om att man ska få någon typ av beskattningsrätt på EU-nivå. Det gäller att hålla den rågången klar och tydlig, tycker jag.

Att däremot ha miniminivåer för skatter som är nationella är en helt annan fråga som jag tycker att man måste kunna diskutera, till exempel när det gäller koldioxid och en del andra saker.

Vi i Vänsterpartiet, Miljöpartiet och Socialdemokraterna har haft en avvikande mening där vi har lyft upp diskussionen om arbetsrätt. I Montis förarbeten till dokumentet tog han upp ett försök att lite grann lösa Laval-fallet och även andra fall, kan man säga, genom att förändra EU-rätten. Men det har sedan försvunnit i arbetet. Det har varit en stor källa till konflikt också i EU-parlamentets behandling.

Jag vidhåller den avvikande meningen att vi menar att regeringen i det här arbetet bör försöka finna en lösning på frågan om att vi ska kunna hävda svenska kollektivavtal från dag ett när medborgare från andra EU-länder arbetar i Sverige. Det är en mycket viktig principiell fråga att föra fram i detta arbete.

Anf. 44 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Det var ganska många punkter att gå igenom. Vi har tittat på detta och vill föra fram både synpunkter och anmäla avvikande meningar på en del av punkterna. Jag skulle gärna vilja redogöra för dem lite kort.

Förslag 1 under denna punkt handlar om patenten. Där skulle vi vilja föra fram som en synpunkt att en slutlig kompromiss inte får innebära att vi viker oss för alltför många länder när det gäller antal språk.

Vi har också en synpunkt på förslag 3. Det handlar om antipiratverksamhet. Vi har ingenting emot att man tar upp de här frågorna när det gäller Kina, som egentligen har råd att betala licens. Men vi vill inte att man använder IPR-frågor som krav när det gäller biståndsdiskussioner med avtalsparter med tredje världens länder. En väldigt stor del av antipiratverksamheten handlar ju om hur tredje världen ska använda detta. Det finns alltså en skillnad här.

Vi har också en synpunkt på förslag 5, som handlar om harmonisering av e-handel. Vi vill inte att sådana initiativ leder till försämrat konsumentskydd och vill få garanterat att det inte ska göra det, då alla förväntas vara överens om harmoniseringen. Eftersom vi inte har sett förslaget i dess helhet blir det bara en synpunkt på förslaget.

Beträffande förslag 7 vill vi också föra fram en synpunkt. Förslaget handlar om att kommissionen ska ta fram en vitbok när det gäller alla typer av transporter. Därmed vill man undanröja alla tekniska, administrativa och regelmässiga hinder för att skapa ett effektivt, sammanhängande europeiskt transportsystem.

Här är vi lite oroliga för att man eventuellt planerar att ta bort passen. En synpunkt i det här fallet är att vi, när man försöker undanröja hinder för gränsöverskridande transporter, måste vilja försäkra oss om att vi får fortsätta använda vårt passsystem när det gäller transport av personer.

Förslag 12 handlar om små och medelstora företag och deras tillgång till kapital. Kommissionen ska här ta fram en handlingsplan för att utveckla marknadsplatser för aktier i sådana här företag. Och här anmäler vi avvikande mening, herr ordförande. För med hänsyn till investerarskyddet vill vi inte se öppna marknadsplatser för denna typ av aktier – det kan ju skapa ganska mycket osäkerhet – särskilt inte kopplat till förenklningar och sänkta krav när det gäller finansiella rapporter. Det beror på att de som köper aktier på en öppen marknadsplats ska kunna

lita på den information som finns om de listade aktierna. Det gör de inte om man sänker kraven på det finansiella rapporteringssystemet, anser vi.

Förslag 18 handlar om tjänstekoncessioner och om vilka som ska få utföra kommunala och statliga tjänster. Kommissionen vill alltså ta fram ett lagförslag om det här. Här anmäler vi också avvikande mening, eftersom vi anser att detta ska lyda under nationellt styre, med hänvisning till subsidiaritetsprincipen.

Förslag 25 handlar om allmännyttiga tjänster. Kommissionen vill här ta fram en kommunikation och föreslår en rad åtgärder inom exempelvis posten, transportservice och energi. Här anmäler vi ytterligare en avvikande mening, eftersom vi anser att lejonparten av de allmännyttiga tjänsterna och regleringarna däromkring ska bestämmas på nationell nivå.

Förslag 29 handlar om att man ska tydliggöra de sociala aspekterna av EU. Läser man texten här ser man att det går ut på att man ska lära folk att tycka om EU, helt enkelt. Därför har olika tekniska lösningar föreslagits, som automatisk textning eller särskilda sändningar i public service. Vi anmäler avvikande mening på den här punkten. Det är förvisso behjärtansvärt att man vill öka tillgången till information för till exempel synskadade. Men vi vill att medlemsstaterna själva ska få bestämma vilken information som ska ges och på vilket språk.

Förslag 30 handlar om ett utstationeringsdirektiv och att man ska göra om det. Kommissionen vill förbättra implementeringen av detta direktiv. Här för vi fram en synpunkt. Vi ställer oss försiktigt positiva till det, då det framstår som att vi får större utrymme att tillämpa den svenska modellen med tanke på att man ska underlätta och förbättra tolkningen av direktivet. Exempelvis framgår det av texten att direktivet troligen kommer att inkludera en hänvisning till fundamentala och sociala rättigheter. Läser man stadgan i Lissabonfördraget om grundläggande rättigheter kan jag inte se att det skulle röra sig om andra sociala rättigheter än just fackliga sådana, och om förhandlingsrätt och det kollektiva. Det här framgår i artikel 12 och artikel 28 i Lissabonfördraget. Det är alltså en synpunkt.

Förslag 38 handlar om att kommissionen ska ta fram en grönbok om bolagsledning. Vår synpunkt i frågan är att vi vore tacksamma om kommissionen den här gången lät bli att återigen ta upp frågan om könssammansättning i bolagsstyrelser. Vi anser att det är upp till styrelserna själva att ta ställning till det.

Det sista förslaget är förslag 47. Här anmäler vi avvikande mening. Det handlar om kommissionens översyn och åtgärdsprogram för att få till en snabbare och stramare implementering av direktiv. Med anledning av att vi inte anser att EU ska kunna inleda rättsliga processer och åtgärder mot en medlemsstat önskar vi inte heller se någon minskning av den tid det tar för kommissionen att hantera överträdelser.

Sedan har jag en fråga som jag gärna skulle vilja passa på att ställa till finansministern. Det gäller förslag 8 i den här punkten. Det står att kommissionen ska ta fram ett förslag om en ändring i ett direktiv när det gäller avgifterna på energi. Nu vill man synka det här med EU:s målsättningar när det gäller klimatförändringar. Då undrar jag vilka effekter det kan få för svenska elkonsumenter.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att den här frågan har varit uppe i näringsutskottet. Och med så många detaljerade frågor är det nästan en förutsättning för att vi ska kunna hantera dem att de tas upp i utskottet.

2010/11:18

17 januari

Anf. 46 BO BERNHARDSSON (S):

Jonas Sjöstedt berättade att vi har en avvikande mening som rör kollektivavtal och arbetsmarknad. Den står vi naturligtvis kvar vid.

Anf. 47 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Ja, naturligtvis står vi kvar vid den. Det var kanske just därför att vi skulle titta på den här frågan lite mer med Ekofins ögon som vi inte begärde ordet. Precis som ordföranden påpekade är det i mångt och mycket näringsutskottets fråga. Den här frågan kommer tillbaka till näringsutskottet. Och utifrån information kommer vi under resans gång naturligtvis framöver att ha eventuella synpunkter. Men då framför vi dem vid de tillfällen. I det läge som vi nu är i har vi ingen annan uppfattning än vad regeringen har i frågan.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag vill nog också instämma i det som sades sist här. Vi är i en tidig del av en process. Det är en lång rad förslag som har lagts fram som punkter. Vi har ett eget remissförfarande med våra olika myndigheter och fackliga organisationer och annat som går ut den 28 februari.

Jag har inte sett någon sammanställning av detta. Det brukar inte heller vara meningsfullt att göra sammanställningar innan man är nära slutdatumet. De flesta arbetar ju normalt sett så att om det ska vara inne den 28 är den 26, 27 eller 28 heta tips för när man så att säga landar processen.

Det finns massor av frågor som Margareta Sandstedt reste här kring en lång rad av de här förslagen, om e-handel, passens funktion i transporterna, aktiehandelskrav och så vidare. Jag kommer inte specifikt att gå in på dem nu. Nu har vi en process framåt. Jag kommer ju inte på Ekofin här att ha någon uppfattning, så att säga, om vilka specifika krav man kommer att ha på aktiehandeln eller någonting sådant, utan nu är det en fortsatt process framåt kring detta. Vi ska naturligtvis också ta en utgångspunkt i remissförfarandet, och sedan för vi det hela framåt.

När det till exempel gäller energidirektivet var vi inne på det tidigare när vi talade om ungerska ordförandeskapets prioriteringar. Vi har ju länge velat ha en översyn av energiskattedirektivet, bland annat därför att vi gärna skulle se att det öppnar för mer av till exempel koldioxidskatter.

I Sverige har vi den i särklass högsta koldioxidskatten av alla, så jag har svårt att se att det omedelbart skulle ha någon påverkan för svensk del. Men det skulle ha en påverkan för de samlade miljömålen i Europa.

Jag går alltså inte in i alla delar av detta, utan vi återkommer i såväl näringsutskottet som EU-nämnden när det gäller alla de här olika delarna. Det är väl inte riktigt här vi tar ställning till alla dessa 50 förslag, och ni behöver inte känna någon oro för att jag kommer att sitta på rådet och delge att vi på punkt 18 eller punkt 34 tycker det ena eller det fjärde.

Anf. 49 ÅSA ROMSON (MP):

Jag vill bara säga samma sak som Socialdemokraterna vidhöll när det gällde tidigare anmälda avvikande meningar avseende arbetsmarknadspolitik. Vi emotser också vidare diskussioner i näringsutskottet och även här i EU-nämnden.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Då har vi ett antal avvikande meningar, bland annat en från Miljöpartiet som rör en konsumentaspekt, som är en uppföljning av en tidigare avvikande mening. Sedan har vi en avvikande mening från de rödgröna partierna som rör kollektivavtal och fackliga rättigheter, som också är en uppföljning av en tidigare avvikande mening. Och så har vi en tredje oliklydande avvikande mening från Sverigedemokraterna som Margareta Sandstedt här har redogjort för och som i mångt och mycket går ut på att det är för mycket överstatlighet i de här sammanhangen.

Med denna sammanfattning finner jag att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Punkt 11, Övriga frågor. Har finansministern något övrigt att tillägga? Nej. Då tackar vi finansministern med medarbetare för i dag.

1 § Ekonomiska och finansiella frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M)	2
Anf. 5 JONAS SJÖSTEDT (V).....	3
Anf. 6 ÅSA ROMSON (MP)	3
Anf. 7 BO BERNHARDSSON (S)	4
Anf. 8 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M)	4
Anf. 10 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M)	6
Anf. 12 JONAS SJÖSTEDT (V)	7
Anf. 13 BO BERNHARDSSON (S)	7
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M)	7
Anf. 15 BO BERNHARDSSON (S)	9
Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M)	9
Anf. 17 BO BERNHARDSSON (S)	9
Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (M)	10
Anf. 19 BO BERNHARDSSON (S)	10
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 21 ÅSA ROMSON (MP)	10
Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (M)	10
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M)	11
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M)	11
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (M)	11
Anf. 29 JONAS SJÖSTEDT (V).....	12
Anf. 30 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	12
Anf. 31 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 32 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	12
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M)	13
Anf. 34 FREDRICK FEDERLEY (C).....	14
Anf. 35 BO BERNHARDSSON (S)	14
Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (M)	14
Anf. 37 JONAS SJÖSTEDT (V).....	15
Anf. 38 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (M)	15
Anf. 40 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (M)	16
Anf. 42 ÅSA ROMSON (MP)	16
Anf. 43 JONAS SJÖSTEDT (V).....	16
Anf. 44 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	17
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	19
Anf. 46 BO BERNHARDSSON (S)	19
Anf. 47 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S)	19
Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M)	19

2010/11:18
17 januari

Anf. 49 ÅSA ROMSON (MP)	20
Anf. 50 ORDFÖRANDEN	20